

### 1. Beze jména (Pepa Streichl)

- D* *A<sup>7</sup>*  
1. Rozkvetla vůně parfému  
*D*  
v pokoji z Moliéra,  
*A<sup>7</sup>*  
koláže z dýmu cigaret,  
*D*  
neznáme svoje jména.
2. Prozrazen vášní, nedýchám,  
dotykem prstů ptám se  
otázku, která do ticha  
pozbývá význam, zdá se, hm ...
3. Hláskuji tichem pozpátku,  
co jsem chtěl říct už včera,  
jen křížek padlý z řetízku  
říká mi, co se nemá.
4. Z plecháčku pijem svítání,  
elixír probuzení,  
byla jsi moje neznámá  
z kratičkých zastavení, hm ...

### 2. Co mi nese (Pepa Streichl)

- G* *C<sup>7</sup>* *G*  
1. [: Co mi nese velká voda, co mi nese její kalný proud, :]  
*D<sup>7</sup>* *C<sup>7</sup>* *G*  
že se nikdy nezastaví, jak ona dál musím plout.
2. [: Co mi nese velký vítr, co mi nese jeho velký chlad, :]  
jenom další velkou starost, kam dnes večer půjdu spát.
3. [: Co mi nese zlatý slunce, když mě ráno probudí, :]  
jsem si jistý, že mě večer na stejný štrece uvidí.

### 3. Cyril (Pepa Streichl)

- F<sup>#</sup>mi* *D*  
1. Na rohu ulice s bandaskou od guláše,  
*A* *C<sup>#7</sup>*  
do očí čepice stál tu a prosil plaše  
*Hmi* *F<sup>#</sup>mi*  
o jedno cigáro a jednu sirku k tomu,  
*D* *C<sup>#7</sup>*  
říkal si Cyril, Metoděj zdrhnul z domu.
2. A hvězdy hnuly nebem, když pohnul malíčkem,  
pravdu prý sytil chlebem, zvláštní lesk pod víčkem,  
tou nocí jako zázrak zní zvony do kraje,  
šeptal mi jako náznak: tu něco nehraje, [: tu něco nehraje.  
:]
- Hmi* *F<sup>#</sup>mi*  
**R:** [: Odevšad na mě míří, kolem jde strach,  
*D* *C<sup>#7</sup>*  
oči má netopýří, už na mě sáh'. :]
3. Na rohu ulice tyká si s polostíny,  
s očima jak svíce po letech dávno jiný,  
na věži bije druhá, kde hledat odvahu,  
Cyril, co ztratil druha, bojí se o hlavu.
4. A ruce se mu třásly, mráz běhal po těle,  
plamínky v očích hasly, smutek bez přítele,  
víra - ta sluší tomu, kdo hledá na duši,  
Metoděj zdrhnul z domu, [: [: kdo nás to naučí? :]

### 4. Džínová nevěsta (Pepa Streichl)

- Ami* *Cdim* *Hdim*  
1. Stál jsem vedle a hleděl na ně,  
*Ami* *Cdim* *Hdim*  
přál jim štěstí a mačkal dlaně,  
*Ami* *Hdim*  
topil se v citech, co neměly cenu,  
*Cdim* *E<sup>7</sup>*  
styděl se za ně a záviděl jemu.
2. Dlouhý jak čára v erárním kvádru,  
věneček v klopě namísto řádů  
a přísně tajná hodnost a jméno,  
drobná a štíhlá, teď bude jeho.
- Ami* *Cdim* *Hdim*  
**R:** Barevná nevěsta, džínová, modrá,  
*Ami* *Cdim* *Hdim*  
voněla smíchem, závist je hrozná,  
*Ami* *Hdim*  
ukrytá v barvách, zelená khaki,  
*G<sup>7</sup><sub>6</sub>* *E<sup>7</sup>*  
jak jsem mu záviděl, chtěl jsem ji taky,  
*Ami* *Cdim* *Hdim* *Ami* *Cdim* *Hdim*  
džínovou nevěstu, á, džínovou nevěstu, á.
3. Trvalo chvíli, pak řekla „ano“,  
bylo mi teskno a v ústech plano,  
lítost jsem hledal v perlivé vodce,  
jsem v pravém rohu na svatební fotce.
4. Večer když zaklepal na okenní rámy,  
lehl si vedle ní, zůstali sami,  
záclona protkaná v půlnoční černo,  
doteky a slůvka, co je to věrnost?
- R:**
5. Loučení v oparu nádražní hospody,  
pohledy do očí při rumu bez sody,  
a ruka ruku pevně svírá,  
budem však veselí, vždyť se neumírá.
6. Snad je mu do breku, když si sedne v kupé,  
loučení na nevím je tak trochu kruté,  
v erární posteli noc je vždycky stejná,  
ale co ona, zůstane věrná?
- R:** Barevná nevěsta, džínová, modrá,  
voněla smíchem, závist je hrozná,  
ukrytá v barvách, zelená khaki,  
jak jsem mu záviděl, už ji mám taky,  
*Ami* *Cdim* *Hdim* *Ami* *Cdim* *Hdim*  
džínovou nevěstu, á, džínovou nevěstu, á,  
*Ami* *Cdim* *Hdim*  
džínovou nevěstu, á ...

## 5. Hajcman blues (Pepa Streichl)

1.  $A$   $E^7$   $A$   $A^6$   $A^7$   $A^6$   $A$   $A^6$   $A^7$   $A^6$   
Až narubeš vagon uhla o revirni sobotě,  
 $F^\#mi$   
až vyfaraš po rekordu s rukama až na zem,  
 $H^7$   $D^7$   
až ze špice odvezou tě policejním vozem,  
 $A$   $E^7$   $A$   
tvoja fotka viseť može před Bezručem na plotě.
2. Až přežeš nizke stoly se sbijakem na hřbetě,  
až sam oberštajger na gořalku pozve tě,  
až ti bude stejná středa tak jak neděla,  
až se zřekneš roby, děcek aji kostela,  
potom teprv možeš chodit s noseš navrch po světě.
3. Až tě, synku, za patami z ničeho nic zavali,  
podivaš se na ten život, jak se říka, zpovzdali,  
vzpomeneš si, že jsi hraval rock'n'roll a jazz,  
poznaš, že jsi dopadnul jak zaběhnuty pes,  
a my jsme tu, abysme ti posledni blues zahráli.

## 6. Kamila (Pepa Streichl)

1.  $D$   $\frac{D}{C}$   $\frac{D}{H}$   $D$   
Hodil jsem do sebe jednoho panáka  
 $G$   $A$   
a viděl všechno dvojace,  
 $D$   $\frac{D}{C}$   $\frac{D}{H}$   $D$   
tebe i sebe i onoho vojáka,  
 $C$   $G$   $D$   
jak se k nám od baru potácel.
2. Měla ses narodit na jiné planetě,  
tahle je pro tebe malá,  
dva chlapi na jednu, ďábel ať vezme tě,  
perlivě ses tomu smála.
- R:  $D$   $Hmi$   
Bylo mi prachbídne, komu by nebylo,  
 $E^7$   $A^7$   
já si tě před barem sbalil,  
 $D$   $E^7$   
voják měl upito, kdes' byla, Kamilo,  
 $A^7$   $A^7sus$   $A^7$   
když jsme se o tebe rvali.
3. Myslel jsem na lásku a prohrál na body,  
srdce mi zbaběle puklo,  
skončily uliční boxerské závody,  
Ostrava prohrála s Duklou.
4. Voják se podivil, když jsme se vrátili,  
kam ses, Kamilo, poděla,  
pozval mě na ruma, a když jsme platili,  
Cohen nám zpíval zvesela.
- R: Po nočním přívoze jezdily taxíky,  
on to měl za dvě stě dvacet,  
v kapse nám cinkaly tři zbylé pětníky,  
když jsme šli společně zvracet.
5. Kéž by tak, Kamilo, v kasárnách životů  
milován milovat moci,  
dva chlapi bez jedné stáli jsme u plotu  
s rozparky do černé noci,  
[: dva chlapi bez jedné stáli jsme u plotu  
s rozparky do černé noci ... :]

## 7. K svátku (Pepa Streichl)

1.  $C$   $G$   
Hráli jsme čáru na náměstí  $C$   
a sochy kolem nám házely rozumy,  
 $Dmi$   $G$   
cítily se chlapy, byli však malí,  
 $C$   
kdopak rozumí?
2. Kamenné hlavy s pohledem věčnosti  
hleděly mlčky na naši hru,  
vítr se točil kolem korouhvičky,  
bylo mu jedno, jaký to druh.
- \*:  $C$   $G$   
Hlava a orel, padají mince,  
 $C$   
penízky stáčí vítr do štěstí,  
 $G$   
hlava a orel jako kříž a srdce  
 $C$   
padají v rohu, v rohu náměstí.  
 $Dmi$   $G$
- R: Copak ti pošlu k tvému svátku,  
 $D^7$   $G$   
trochu úsměvů do dlaní  $C$   
a trochu slov z větru na památku  
 $G$   $C$   
jako způsob vyznání.
3. Život je čára, rub a líc mince,  
bronzové hlavy z kamenných cest  
a krůpěj rosy na konvalince,  
co čísi botou přestala kvést.
- \*:  
R:  
R:

## 8. Kdybych se zabil (Pepa Streichl)

1.  $C$   $\frac{C}{B^b}$   $F$   $G$   
Kdybych se zabil v autě u volantu,  
 $C$   $\frac{C}{B^b}$   $F$   $G$   
ono se klidně všechno může stát,  
 $C$   $\frac{C}{B^b}$   $F$   $G$   
kupte mi jenom kytku amarantů,  
 $C$   $Ami$   $G$   $C$   $\frac{C}{B^b}$   $F$   $G$   $C$   $\frac{C}{B^b}$   $F$   $G$   
co stojí sedm, sedm padesát.
2. Všechny své knížky, hlavně ty od Hemingwaye,  
kdybych se zabil, dávám Ondrovi,  
on to byl první, který řekl mi, jak hřeje  
zjevená pravda, pravda nad slovy.
3. Kdybych se zabil, těch pár desek, co mám,  
daruju Daně, proč, to ona ví,  
kdyby snad u nás nikdo nebyl doma,  
 $F$   $C$
- R: To není smutek, tohle nejsou slzy,  
 $D^\#dim$   $F^\#dim$   $G$   
jedu jen v autě, smutku na dostřel,  
 $C$   $\frac{C}{B^b}$   $F$   
kdybych se zabil, tak jedině mě mrzí,  $G$   
 $C$   
že nerozdal jsem všechno, co jsem v sobě měl.
4. Kdybych se zabil a rozmlátil si hubu,  
jen žádnou píseň smutně urvanou,  
sraz jako vždycky o půl deváté v klubu,  
kdybych se zdržel, šel jsem za Danou.

## 9. Mně to můžeš říct (Pepa Streichl / Pete Seeger)

R:  $G$  [ : Co tě dnes učili ve škole,  
 $D^7$   $G$   
mně to můžeš říct, mně to můžeš říct. : ]

1.  $C$   $G$   
 $C$   $G$   
Říkali, že Washington nikdy nelhal,  
 $C$   $G$   
říkali, že vojáci málokdy umírají,  
 $C$   $G$   
učil jsem se, že je každý svobodný,  
 $C$   $G$   $D$   
učitel to ví, toho za to platí,  
 $G$   $D$   $G$   
to nám dnes říkali ve škole, to jsem se dnes učil.

R:

2. Říkali, že naše vláda pořád sílí,  
má vždycky pravdu a nikdy se nemýlí,  
že naši vůdci jsou nejlepší lidé,  
znovu a znovu že je zvolíme,  
to nám dnes říkali ve škole, to jsem se dnes učil.

## 10. Ostrava (Pepa Streichl)

1.  $G$   $D$   
 $G$   $G^7$   $C$   
Ostrava je zakouřený město, Ostrava je zakouřený město,  
 $G$   $D$   $G$   
když jedu směrem na Těšín, ten pohled mě netěší,  
Ostravo, mé město.

2. [ : Řeka je černá stále víc, Ostravo, : ]  
pouštěj' do ní z Vítkovic, to máš tak, těch závodů je víc,  
Ostravo, mé město.

3. [ : Jen na jaře je plná zeleně a kvítí, : ]  
když ale začne slunce svítit, je ten kouř po celým městě cí-  
tit,  
Ostravo, mé město.

4. [ : Bejvalo hůř, teď už je líp, Ostravo, : ]  
kytka každého potěší, ale železo je produkt přednější,  
Ostravo, mé město.

5. [ : Pittsburg town - smoky town, Ostrava, : ]  
[ : Pittsburg town - smoky town, : ]  
Ostrava, my gorod.

## 11. Samota, samota (Pepa Streichl)

1.  $G$   $Hmi$   $C^{maj7}$   $G$   
 $Hmi$   $A^7$   $D^7$   
Samota, samota je tvrdý klín,  
 $C^{maj7}$   $G$   $C^{maj7}$   $G$   
někdo mě zamotá do pavučin,  
 $Hmi$   $D^7$   $G$   
všichni mi zmizeli, já nevím, kam,  
můj malý příteli, nechci být sám.

2. Dělán si z papíru dalekohled  
a hledím k vesmíru, vrať se mi zpět,  
vesmír je plný hvězd a černých děr,  
jenom to nepoplést, neztratit směr.

3. Samota, samota, děravý plot,  
na dvoře života zarostlý vchod,  
cestu ti ukážu, máš-li mne rád,  
v údolí pavučin stojí můj hrad.

## 12. Vojáci lásky (Pepa Streichl)

1.  $C$   $G$   $Ami$   
 $C$   $G$   $Ami$   
Chodili po ulicích s tornou od plynové masky přes rameno,  
 $F$   $C$   
pseudonym z ulice udávali jako svoje pravé jméno,  
 $Ami$   $F$   $E$   
za lásku platili vyznáním v modré barvě,  
 $F$   $C$   
vyznáním z korálků ztracených v trávě,  
 $F$   $G$   
po kapsách náladu pro každou noc,  
 $Ami$   
na klopě placku „The War Is the Ox“,  
vojáci lásky.

2. Památník naděje na dně zaprášené torny,  
lžičku na gábl, náhradní tkaničku, abychom byli jak vy,  
na krku amulet ve tvaru růže  
pletený z pramínek ohmatané kůže,  
horký dech milenců zanechali ve mně  
vojáci lásky.

3. Večer se snesl do města mezi šedivými domy,  
nahota večera z včerejška třídila své dojmy,  
napsala cedulku „prodejní cena“,  
rtěnkou přeškrtnla písmenka jména,  
zavřela dveře a řekla „sbohem“,  
a pak se ztratili za vedlejším rohem,  
vojáci lásky.

## 13. Zatáhní rolety (Pepa Streichl)

1.  $A$   $D^7$   $E^7$   $A$   
 $D^7$   $Hmi$   $E^7$   
Tak už se stmívá, a nejen v ulicích,  
 $A$   $D^7$   
tak už to bývá, na jaře taje sníh,  
 $A$   $D^7$   
jak zimní ptáci mizí i ty,  
 $A$   $D^7$   $A$   $D^7$   $E$   $F$   $E$   
zavři dveře, vypni zvonek, zatáhní rolety.

2. Tak už se stmívá, tma houstne víc a víc,  
v hospodách z piva smutek padá do sklenic,  
slůvka se svlíkaj' do vlastní nahoty,  
zavři dveře, vypni zvonek, zatáhní rolety.

3.=1.

4. Tak už se stmívá, snad zítra bude líp,  
ve smutku bývá jen ten, kdo tam chce být,  
po noci míváš rozkousané rty,  
tak zavři dveře, vypni zvonek, zatáhní rolety.

1.	Pepa Streichl	Beze jména .....	1
2.	Pepa Streichl	Co mi nese.....	1
3.	Pepa Streichl	Cyrl.....	1
4.	Pepa Streichl	Džínová nevěsta.....	1
5.	Pepa Streichl	Hajcman blues .....	2
6.	Pepa Streichl	Kamila .....	2
8.	Pepa Streichl	Kdybych se zabil .....	2
7.	Pepa Streichl	K svátku.....	2
9.	Pepa Streichl / Pete Seeger	Mně to můžeš říct .....	3
10.	Pepa Streichl	Ostrava .....	3
11.	Pepa Streichl	Samota, samota.....	3
12.	Pepa Streichl	Vojáci lásky.....	3
13.	Pepa Streichl	Zatáhni rolety .....	3